

Кой стои зад финансовия колапс?

В книгата си „Спиралата на времето и ключът на синхронността“ Дейвид Уилкок засяга темата за глобалния елит, в който са се съюзили богатите и могъщите.

След като американската финансова система е приватизирана през 1913 г., правото на Америка да печата пари е прехвърлено на група частни банкери, в това число семействата Ротшилд и Рокфелер, наричащи себе си Федерален резерв. Семействата от Федералния резерв създават също така и Банката за международни разплащания (БМР), като по този начин сформират първата „световна централна банка“.

На 19 септември 2011 г. швейцарско научно проучване, водено от доктор Джеймс Глатфелдер, доказва, че умопомрачителни 80% от всички пари, които се правят по света, се връщат обратно в джобовете на Федералния резерв чрез внимателно прикрити „преплитащи се дъщерни клонове“ на корпорации. Това включва и големите медийни конгломерати. Учените под ръководството на доктор Глатфелдер използват суперкомпютри, за да анализират базата данни на водещите 37 милиона корпорации и индивидуални инвеститори на глобално ниво. Оказва се, че само 737 корпорации контролират мрежа, печелеща 80% от цялото световно богатство. Тази информация обаче е скрита толкова дълбоко в данните, че единствено суперкомпютър би могъл да достигне до нея. Оказва се също така, че тези 737 единици се наслаждават на власт, която е десет пъти по-голяма от онази, която биха имали, ако разчитат само на парите си. След още по-голямо свиване тази мрежа на собствеността е сведена до суперединица със зашеметяващо малкия брой от 147 корпорации. Изумителни 75% от корпорациите в тази суперединица са финансови институции. Водещите 25 финансови институции в тази изключително добре прикрита група включват „Барклис“, „Джей Пи Морган Чейз енд Ко.“, „Мерил Линч“, „Ю Би Ес“, „Банк във Нью Йорк“, „Дойче Банк“, „Голдман Сакс“, „Морган Станли“ и „Банк във Америка“ – всички до една членове на Федералния резерв. До този момент имената на банките, управляващи Федералния резерв, никога не са обявявани официално – уж заради тяхната безопасност – но повечето изследователи и вътрешни хора, с които съм разговарял, са единодушни относно основните играчи на това поле. Степента на контрол, на която се радват тези водещи банки, е научен факт, а не теория на конспирацията – и това не е всичко.

През 2011 г. конгресменът Алън Грейсън, бившият конгресмен Рон Пол и вече покойният сенатор Робърт Бърд налагат конгресен одит на Федералния резерв и откриват, че Резервът тайничко е раздал 26 трилиона долара от парите на американските данъкоплатци. Двадесет и шест трилиона долара – не за народа, не за правителството, а за самите водещи банки, членки на Федералния резерв – за да ги спаси от фалит. Няколко от спасените банки не са дори в Съединените щати. Ако тези пари бяха насочени към хората, щяха да извършат чудеса, като се има предвид, че това зашеметяващо число е много над една трета от стойността на brutния вътрешен продукт на целия свят за една година. Но алчността на финансовите институции е толкова голяма и залозите, които са направили – толкова непосилни, че тази колосална сума пари е достатъчна само колкото да ги поддържа живи. От комуникациите си със съюза на 160-те държави разбрах, че финансовата криза от 2008 г. е пряко режисирана от членове на този алианс с цел да лишат веднъж завинаги Федералния резерв от неговата финансова мощ. Никой от алианса не е подозирал, че Федералният резерв ще може да изплати толкова големи суми, за да задържи корумпираните си финансови институции на вода – и да му се разминие – но ето че става точно така.

На пръв поглед е невъзможно да повярваме, че всички тези факти са истина – но суперединицата от 147 корпорации, контролиращи 80% от световното богатство, както и 26 трилиона долара, които изваждат, за да се спасят, са съвсем реални и доказани

факти. Обикновено разглеждаме социопатите като работещи в изолация, но властта по природа е йерархична. Разговарял съм с хора, които са успели да се измъкнат от тази група или работят активно, за да я сринат отвътре. Едно от най-обичайните неща, които чувам, е, че богатите и могъщите са убедени, че ако си натрупал материални богатства, това автоматично те прави по-умен, по-силен и по-добър от останалите. Смесвайки се с богатите и могъщите и приемайки позицията си в йерархията, можеш да станеш още по-богат и могъщ. Отношенията в групата се базират изцяло на пълна секретност, така че онези, на които не им стига смелостта за истинско социопатично поведение, никога да не разберат какво става във висшите нива. Безжалостната нагласа и желанието да си готов на всичко, за да постигнеш целите на организацията, се възнаграждават с ново издигане. А колкото по-нагоре вървиш, толкова повече групата започва да се сдобива с най-лошите аспекти на нацистка Германия. Впрочем налице са неоспорими доказателства, че същите тези хора са финансирали и подкрепяли нацистката партия – тема, на която ще се спрем по-подробно в Тринадесета глава. Болшевишката революция, създала Съветския съюз през 1917 г., също е финансирана от bankerите от Федералния резерв, както разбираме от книгите „Създанието от остров Джекил“ на Дж. Едуард Грифин и „Уолстрийт и Болшевишката революция“ на доктор Антъни Сътън. Но аз искрено вярвам, че в момента цялата тази система вече се руши, затова си позволявам да ѝ отделя толкова време и внимание.